

cuțiile s-au axat mai ales pe problema creației personale a diversilor slujitori ai scenei sovietice. Inițiatorul acestei discuții a fost cunoscutul actor Mihail Romanov, care, în articolul său „Camarazii mei“, după ce aduce elogiul marilor actori a căror creație a subjugat generații de spectatori, afirmă că o seamă de actori talentați contemporani (Bondarcuk, Cerkasov, Ilinski ș. a.) n-au dat măsura deplină a talentului lor. Cauza rezidă — după părerea lui Romanov — în faptul că acești talentați actori au creat roluri care n-au contribuit la îmbogățirea biografiei lor artistice. Or, precizează Romanov, potențialul artistic al acestora, cit și datoria lor civică le impun creații într-adevăr monumentale. Actorul trebuie să muncască toată viața pentru a-și afirma propriul său mesaj artistic.

Articolul lui Mihail Romanov n-a rămas fără răspuns. Primul care a luat cuvântul a fost dramaturgul Leonid Maliughin. În articolul „Speranțe și căutări“, Maliughin, declarându-se de acord cu poziția lui Romanov, îl critică însă pentru pasivitatea de care dă dovadă. Dacă vrei să dominați spiritele, n-aveți decît s-o faceți! proclamă Maliughin. Destul cu lamentările, trebuie să muncim, să activăm și să ne dăruim total, fără reticențe.

Pe o poziție similară s-a situat și actorul Igor Ilinski, în articolul său „Epoca marilor experiențe“. Ilinski pledează pentru intensificarea căutărilor, denunțînd tot ceea ce ridică obstacole în munca creatoare a oamenilor de artă. Criticîndu-l pe Romanov pentru atitudinea sa prea „elegiacă“, Ilinski aprobă în întregime intervenția dramaturgului Maliughin, care pledează pentru acțiune și căutări creatoare.

Cele trei articole apărute în „Literatur-naia Gazeta“ au făcut obiectul unei largi dezbateri, organizată de către Societatea Teatrală Rusă. E de așteptat, dată fiind importanța problemei puse în discuție, ca seria articolelor să continue.

Studiul „Discuții despre teatru“ de Vladimir Sappak, datorită modului sistematic în care prezintă bogatul conținut de idei al ultimelor dezbateri din presa U.R.S.S., ne oferă o perspectivă largă asupra confruntărilor de opinii din lumea teatrală a Uniunii Sovietice și de pe urma cărora, arta teatrală realist-socialistă va avea, fără îndoială, mult de câștigat.

D. VLAD

Spectacolele date de Teatrul de Stat de Operetă din București în U.R.S.S. au însemnat un succes categoric, întrunind sufragiile unanime ale specialiștilor, cit și ale marelui public care a făcut artiștilor cîntăreți romini o primire entuziastă. Înfățișîndu-se spectatorilor sovietici cu un repertoriu variat — *Lăsați-mă să cînt* de Gherase Dendrin, *Colomba* de Elly Roman, *Plutașul de pe Bistrița* de Filaret Barbu și *Vinzătorul de păsări*, clasică operetă a lui Karl Zeller, — ansamblul rominesc a demonstrat o gamă bogată de daruri artistice în domeniul cîntului, coregrafiei, jocului scenic, scenografiei.

Comentariile presei sovietice pe marginea reprezentațiilor date de artiștii noștri în U.R.S.S. sînt ilustrative pentru aprecierea generală deșteptată de aceste reprezentații în rîndurile prietenilor noștri. „Orientarea activității creatoare a Teatrului de Stat de Operetă din București s-a conturat destul de limpede încă de la primul spectacol. Este un teatru tinăr (nu are nici șase ani de existență), care caută căi noi în operetă, luptă pentru crearea unor spectacole realiste — în care să se reflecte viața de astăzi — și pentru întuirea operelor clasice cu înțelegerea proprie artistului contemporan“, citim în „Komsomolskaia Pravda“ (nr. 64). Cronicarul aceleiași ziar relevă, printre altele, ca o trăsătură specifică a spectacolelor rominești de operetă (trăsătură ce ține și de libretul și muzica lucrărilor, dar și de viziunea regizorală și interpretativă), bogăția elementelor lirice și dramatice. Ziarul „Vecernaia Moskva“ (nr. 59) a publicat sub semnătura artistului emerit al R.S.F.S.R. și al R.S.S.B., P. Zlatogorov, o cronică la *Lăsați-mă să cînt*, din care spicuim doar puține cuvinte... care spun, însă, mult: „...Un spectacol interesant, care te încîntă prin marea cultură muzicală și scenică... te captivează prin interpretarea armonioasă a întregului ansamblu, prin momente foarte reușite de punere în scenă“. În alt loc citim: „Desigur, principala valoare a spectacolului (Colomba — n.n.) o constituie interpretarea lui, simpli și fermecători“. („Sovetskaia Kultura“ nr. 37.)

Cronici, impresii de spectatori, saluturi pe marginea spectacolelor Teatrului de Ope-

retă au apărut și în ziarele „Trud” (Moscova), „Gorkovskaia Pravda”, „Gorkovski Raboci” (Gorki), „Komsomolska Plemea”, „Cionnomorska Komuna” și „Znamea Komunisma” (Odesa) și altele, toate vădind că artiștii Teatrului nostru de Operetă au prilejuit, prin măiestria, dăruirea și conștiinciozitatea muncii lor, o nouă afirmare peste hotare a propășirii culturii artistice din țara noastră.

În cinstea mării sărbători

Răspunzînd chemării Teatrului „V. Maiakovski” și Teatrului Mic din Moscova, majoritatea teatrelor sovietice și-au anunțat repertoriul festiv în cinstea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Astfel, Teatrul Central de Copii din Moscova a inclus în repertoriu piesele *Boris Godunov* de Pușkin, *Te voi găsi* de E. Uspenskaia și *L. Oșanin*, ca și piesa *Poveste* de M. Svetlov, dedicată celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului. În zilele sărbătoririi, teatrul va organiza spectacole festive cu piesele *În căutarea fericii* de V. Rozov și *Floarea fermecată* de dramaturgul chinez Cen De-io.

Teatrul Academic „S. Pușkin” din Leningrad a anunțat că va monta cu prilejul celei de a 40-a aniversări a Revoluției din Octombrie, o dramatizare după romanul *Pămînt destelenit* de M. Șolohov, ca și piesa *Lenin* de A. Kapler și T. Zlatogorov. Un repertoriu deosebit de bogat a anunțat și Teatrul Mare de Păpuși din Leningrad. Două piese, și anume: *Căutătorul de urme* de A. Alexandrova și *Vulturul Ceapaev* de I. Ermakov, vor fi prezentate în cadrul spectacolelor pentru copii și tineret, în timp ce, pentru spectatorii vîrstnici, va fi montată o dramatizare după cunoscutul roman al lui Ilf și Petrov, *12 scaune*. Între 1 și 15 noiembrie, teatrul va prezenta un ciclu de reprezentații cu cele mai izbutite spectacole ale repertoriului său.

Teatrul Vainemuine din Tartu a anunțat recent că intenționează să marcheze această importantă sărbătorire prin trei noi premiere: *Orologiul Kremlinului* de N. Pogodin, *Cintec de leagăn vîndut* de H. Laxness și *Mama Courage* de Bertolt Brecht.

La rîndul său, Teatrul Rustaveli din Tbilisi a comunicat unui corespondent al

ziarului „Sovetskaia Kultura” că pregătește două premiere și anume: *Lavina* de M. Mrevlișvili și *Tinăra învățătoare* de G. Kelbakiani. Cu prilejul reprezentațiilor festive din luna noiembrie, teatrul va mai reprezenta și piesele *Concetățenii* de M. Djaparidze, *Familia* de Popov și *Ruptura* de B. Lavreniov.

O deosebită amploare cunosc și acțiunile întreprinse în R.S.S. Tadjică în vederea sărbătoririi celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții din Octombrie. Astfel, Ministerul Culturii al R.S.S. Tadjice a organizat un concurs de piese dedicate actualității tadjice. În cadrul concursului vor fi examinate atît lucrări pentru spectatorii vîrstnici, cit și piese care se adresează tineretului. Cit privește teatrele tadjice, ele au început de pe acum pregătirea spectacolelor festive. Teatrul Lahuti va monta o piesă a dramaturgiei tadjice: *Onoarea conștiinței* de G. Abdulo și *Orologiul Kremlinului* de N. Pogodin, iar Teatrul Rus de Dramă „V. Maiakovski”, *Sfîrșitul escadrei* de A. Korneiciuk și *Tragedia optimistă* de Vs. Vișnevski.

În numeroase alte orașe din Uniunea Sovietică, teatrele și cercurile dramatice de amatori depun o intensă activitate în vederea prezentării unor spectacole la nivelul festivei aniversări.

Știri din...

U.R.S.S.

● La Tbilisi, capitala R.S.S. Gruzine, s-a desfășurat recent o decadă a literaturii și artei sud-osetine. Cu acest prilej, locuitorii din Tbilisi au avut prilejul să asiste la cîteva spectacole prezentate de colectivul Teatrului „Hetagurov” cu piesele: *Zalina* de V. Gagloev, *Cermen* de G. Pl'eva, *Maia Țhneteli* de V. Kandelaki și *Mama orfanilor* de D. Tuaeva.

● Dintre ultimele premiere prezentate de teatrele din Moscova și Leningrad, reținem *Un cuib de nobili* de I. Turgheniev, într-o nouă versiune dramatică semnată de M. Ianșin și P. Lesli (la Teatrul Academic de Artă M. Gorki), piesa în versuri *Marșul* de A. Galici, închinată după cum menționează autorul „celor care nu s-au mai întors din război” (Teatrul „Maiakovski”).